

Madona z kaple Matky Boží u hradu Veverí

Originál tohoto obrazu byl až do roku 1938 umístěn v kapli na Veverí, poté byl uložen v Národní galerii v Praze. Je to krásné dílo z doby Karla IV., dnes skvost diecézního muzea na Petrově. Jde o deskový obraz, to znamená, že jde o malbu na dřevě potaženém plátnem. Je namalován temperovými barvami.

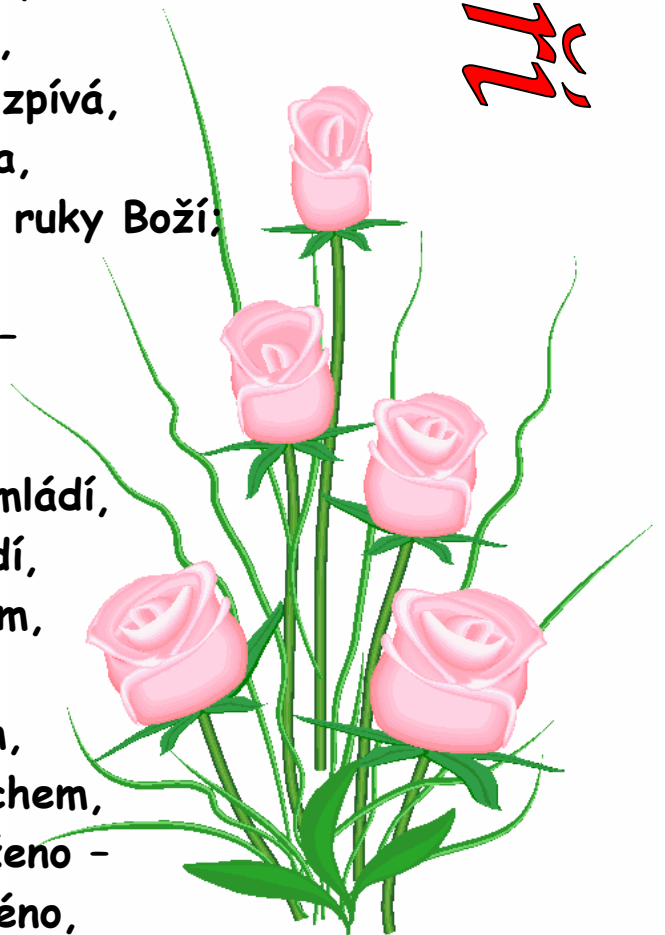
Madona z Veverí

Jsou krásné oči Tvé, Madono z Veverí,
z nich svítí něha děv i láska mateří
jako svíce nebeská, jež stále rozžihá se
plaménkem ráje v nadpozemské kráse
v pohledu líbezném na maličkého Synka,
jenž v rukou Tvých tiše a sladce spinká -
jak by tím splácel bolestí svých dluh -
člověk a Bůh.

Jsou krásné oči Tvé, Madono z Veverí,
je jimi zčarován i ten, kdo nevěří;
jsou jako duha, která z nebe spadla,
jak růže stolistá, jež kvete, aniž zvadla,
jak zlatý klíč, jenž brány otevírá,
za nimiž láska, naděje a víra,
radostně tančí.

Jsou krásné oči Tvé, Madono z Veverí,
když září slunka svit i když se sešeří,
když rosa třpytí se a skřivan z nebe zpívá,
když sněhem pokryta či zelená je niva,
jsou krásné jak ten svět, co vzešel z ruky Boží;
a vzešlo-li v něm bodláčí a hloží,
co rajske v něm jen ničí, dusí, zháší -
to z ruky naší.

Pro tichý úsměv Tvůj, Madono mého mládí,
pro hebkost štětce, který plátno hladí,
pro srdce zraňovaná básníkovým perem,
pro slzí sůl v zachvění tisícícerém,
pro sladkost tónů, vypíjených sluchem,
pro oheň jazyků, zkrápěných krví Duchem,
pro krásu Tvých očí - Ty věkověčná ženo -
bud' Krása chválena a s ní i Tvoje jméno,
Madono z Veverí!

báseň z knihy P. Libora Kovaly, Moravské Madony